

saaledes angaaer den Grund, der er anført under Nr. 1, hvilken er hentet fra den complicerede Form ved et Finantsforslag, der skal beregnes paa et vist Overskud, uden at dette Overskuds Anvendelse angaaer nødvendige Udgifter, da kan jeg ikke indrømme dens Bæretthiggelse; thi da Theatret har et bestemt aarligt Tilskud af Staten, vil hiin Beregning af et Overskud jo sige det Samme, som at det maa basere sine Indtægter og Udgifter, som om det havde disse 22,000 Rbd. mindre, afset fra hine uvisse Udgifter. Det forekommer mig ikke at være vanskeligere, end om Theatret for Exempel var begrundet paa en Actiecapital, og der var en Bestemmelse for, at man skulde anlægge sin Driftsplan saaledes, at der altid kunde komme et Udbytte af 22,000 Rbd. til Fordeling mellem Actionairerne. Under Nr. 2 har Ministeriet dernæst fremhævet, at det var en Mislighed ved Commissionens Forslag, at Udgifter, der ikke kunne betragtes som uvisse, men nærmest maa betragtes som contractmæssige, stilles sammen med virkelig uvisse Udgifter. I Anledning heraf maa jeg bemærke, at det i Commissionen har været Gjenstand for en meget alvorlig Overveielse og Debat, hvorvidt disse Udgifter ere af den Bessaffenhed, at de maae betragtes som contractmæssige; thi, hvis man havde fundet, at de vare af denne Art, vilde man ikke have gjort et saadant Forslag, men det er netop i Overbeviisning om, at de ikke ere det, at Forslaget er stillet. Imidlertid fremgaaer dette først af en detailleret Undersøgelse, som det ikke kan være min Hensigt i dette Dieblit at fremkalde i Thinget. Dernæst er der indvendt, at en vis Classe Udgifter, som have deres Betydning og Vigtighed, naar de kunne gjøres i Aarets Løb, ved Commissionens Forslag ere henvisse til Aarets Afslutning, hvor de komme for sildigt, dette er Understøttelser efter Diebliffets Trang. Denne Indvending maa jeg ansee imødegaaet derved, at Commissionen, hvilket ogsaa af Ministeriet er fremhævet, har foreslaaet 800 Rbd. til saadanne diebliffelige Understøttelser, hvilken maa antages for tilstrækkelig, naar man tager Hensyn til, at netop den største Deel af de Udgifter, som hidtil have været udredeede som Gratificationer, kun har

været udredet til visse forud bestemte Tider af Aaret, nemlig Flyttedagene. Endelig har Ministeriet fremhævet, at det navnlig vilde være misligt, at Theaterpersonalet ved dets Interesse i Overskuddets Frembringelse vilde søle sig kaldet til en Control, som kunde have ubehagelige og uheldige Følger. Ogsaa dette har været meget alvorlig overveiet, og har været Grunden til, at man ikke har stillet Indflydelsen af disse uvisse Indtægter nær saa høit, som man fra Begyndelsen af havde paatænkt; man har netop ikke villet styrke en saadan Control, men man har troet, at det vel kunde være i den almindelige Interesse, om det ved Theatret ansatte Personale fik Interesse i, at der gjennemføres Besparelser; man har troet, at den Omstændighed, at hele det tjenstgjørende Personale vidste, at naar det selv viste Sparksomhed, dette da vilde være til Fordeel for det, kunde have gavnlige Virkninger, og man har ikke kunnet antage, at den Control, der muligvis derved kunde fremkaldes, naar den ikke var betydelig, vilde have den hæmmende Indflydelse, som Ministeriet har forudsat.

Disse Punkter ønskede jeg i Korthed at gjøre opmærksom paa. Hovedtingen er imidlertid den, at jeg troer, at det Børn, Ministeriet har villet opstille mod, at Staten skulde komme til at yde yderligere Tilskud, er for svagt. Ministeriet har meent, at naar det engang var fast bestemt, hvor stort et Tilskud Theatret skulde have, vilde der ligge en tilstrækkelig Garanti mod at Bestyrelsen skulde kræve yderligere Tilskud; deels i dens Agtelse og Frygt for Statsmagten, deels i Udfigten til, at hvad der spares kan komme Theatret tilgode. Disse Hensyn er det ingenlunde min Tanke at ville undervurdere; jeg troer, at saadanne moralske Garantier have deres meget store Betydning, men jeg troer tillige, at de ere utilstrækkelige. Jeg troer, at det vil vise sig, at de ingenlunde forslaae, og jeg troer yderligere, at Theatrets Historie tilstrækkelig viser, at de ikke kunne forslaae. Jeg vil bede Dem, mine Herrer, at lægge vel Mærke til, at saaledes som dette Lovforslag nu foreligger, er det ikke Andet end en Udvikling af det hidtil Gældende. Ogsaa hidtil har det været Reglen, at Theatret skulde have